

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci žalobce **M. G.**, bytem O. 1301/10, Š., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **22. 2. 2017**, č. j. **MPSV-2017/43341-922**, ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2017, č. j. MPSV-2017/43341-922, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále „úřad práce“ nebo „správní orgán I. stupně“ ze dne 11. 8. 2016, č. j. 484649/16/OL, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo (dále „příspěvek“).

[2] Žalobce **v žalobě** namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Navíc správní orgán I. stupně požádal o lékařský posudek o zdravotním stavu žalobce, ačkoli k tomu neměl důvod. Správní orgány I. a II. stupně konstatovaly, že žalobce nesplňuje podmínky na přiznání příspěvku, protože není osobou, která má těžkou vadu pohybového nebo nosného ústrojí. Posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“) je neobjektivní, nekonzistentní a zmatečný.

[3] Žalobce je trvale upoután na invalidní vozík. Kvůli postižení horních končetin není schopen se udržet na francouzských holích. Dříve ušel s oporou nábytku 10 m, dnes není schopen se ani postavit, vydrží stát jen několik sekund. V exteriéru se pohybuje pomocí invalidního vozíku za pomoci druhé osoby či upraveného vozidla. Žalobcova nemoc se zhoršuje. Do vany se v koupelně nedostane bez pomoci druhé osoby, v koupelně se nedokáže pohybovat s invalidním vozíkem. Nyní trpí inkontinencí, nespavostí a depresi.

[4] Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že podle posudku Okresní správa sociálního zabezpečení („OSSZ“) nesplňoval žalobce podmínky pro přiznání příspěvku, což stvrdila posudkem i PK MPSV.

[5] K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že je názoru, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Správní orgány vyšly z podkladů, jejichž pořízení jim ukládá zákon.

[6] Nesprávnost posudku nemůže vyplývat jen z nesouhlasu žalobce. Posudek PK MPSV vycházel z aktuální zdravotnické dokumentace včetně nálezů doložených žalobcem, ze zjištěných diagnóz a z vyšetření žalobce OSSZ, zejména navazuje na neurologické nálezy. Posudek je kompaktní a splňuje všechny potřebné náležitosti a posudková komise zasedala za účasti neurologa a také se vypořádala s námitkami žalobce. Žalobce byl na základě jeho požadavku pozván na jednání komise, avšak se nedostavil. Žalobce jiný objektivní důkaz nepředložil.

[7] Žalobce dne 13. 6. 2017 doložil soudu znalecký posudek MUDr. V. L. a navrhl ho jako důkaz. Při jednání soudu byl tento posudek proveden jako důkaz.

[8] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 22. 2. 2017.

[9] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil z posudku OSSZ Olomouc vydaného na základě žádosti úřadu práce o posouzení zdravotního stavu, že posudkový lékař dospěl k závěru, že žalobce trpí těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí – těžkou kvadraparézou s akrální plegií při M. Charlott-Maria-Tooth. Jde o těžké funkční postižení, ale nejsou splněna kritéria pro přiznání příspěvku, protože nejde o anatomické ztráty končetin, nejde o disproportionální růst provázený deformitami končetin a hrudníku s tělesnou výškou do 120 cm, nejde o těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na invalidní vozík. Funkčním celkem se rozumí trup, pánev, končetina. Nejde o ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti aspoň dvou nosných kloubů dolních končetin atd. Sám žalobce uvedl, že je schopen chůze na kratší vzdálenost (20 m). V šetření je řada rozporných údajů. Když byl žalobce zastižen v autě sociální pracovnící, neměl v autě invalidní vozík. Není popisována senzorická ani motorická porucha v celém rozsahu horních či dolních končetin. Nejde o opěrnou ztrátu dolních končetin se ztrátou funkce dolních končetin.

[10] Rozhodnutím ze dne 11. 8. 2016 byla žalobci zamítnuta žádost o příspěvek, protože podle posudku nesplnil zákonné podmínky pro jeho přiznání ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „Zákon č. 214/2011 Sb.“).

[11] V **odvolání** žalobce vznesl námitky shodné jako v žalobě. Zápis z tohoto šetření měl být podkladem rozhodnutí. Posudek je zmatečný. Žalobce k odvolání doložil zprávy neurologa a rehabilitačního lékaře ze dnů 1. 8. 2016, 28. 6. 2016, 2. 7. 2016, 2. 7. 2016 a 31. 5. 2016. Podle zprávy neurologa ze dne 2. 7. 2016 žalobce není již vůbec schopen chůze. Podle zpráv neurologa ze dnů 2. 7. 2016 a 2. 8. 2016 je žalobce odkázán na pomoc jiné osoby ve všech úkonech běžného života. Podle zpráv neurologa ze dnů 2. 7. 2016 a 2. 8. 2016 narůstá u žalobce těžké funkční omezení a progresse stavu je nezvratná. Podle rehabilitačního lékaře narůstá těžké funkční omezení.

[12] Podle záznamu z kontroly využívání příspěvku na péči vypláceného žalobci ze dne 4. 5. 2016 byl žalobce zastižen v osobním automobilu jako řidič. Po vyzvání k rozhovoru mu šla družka domů pro invalidní vozík, který v automobilu nebyl.

[13] Podle posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 2. 2. 2017 žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce má dle doložené zdravotnické dokumentace vážné neurologické onemocnění, nejde však o vady vyjmenované v části I bodě 4 písm. a) nebo b) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Sociální šetření nemá podle posudku žádnou souvislost s posuzováním zdravotního stavu. Žalobce má závažné neurologické onemocnění, ale nejedná se o postižení ve smyslu citované přílohy.

[14] V **rozhodnutí o odvolání** žalovaný odkázal na § 9 a přílohu k zákonu č. 329/2011 Sb., část I bod 4 písm. a) a b) a vyjmenoval postižení, která zakládají nárok na příspěvek. Skutkový stav žalovaný zjistil z posudků OSSZ a PK MPSV a popsal ho. Žalobce měl možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, avšak této možnosti nevyužil. K jednání PK MPSV se žalobce i přes předvolání nedostavil, omluvil se. Žalovaný dal žalobci rovněž možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. To žalobce učinil, ale nevnesl do řízení relevantní nové skutečnosti. Žalovaný vypsál hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a popsal elektromyografické vyšetření. Žalovaný zdůraznil, že u žalobce nebylo medicínsky prokázáno postižení vyjmenované v podmínkách nároku na příspěvek dle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. části I bod 4. Žalobce trpí závažným neurologickým onemocněním, avšak nejedná se o postižení vyjmenované v citované příloze a odůvodňující přiznání příspěvku. Žalovaný vyhověl odvolací námitce žalobce, že záznam ze sociálního šetření nebyl uveden jako podklad v posudku OSSZ a proto požádal o nové posouzení zdravotního stavu žalobce PK MPSV. Posudková komise vysvětlila, že sociální šetření nemá žádnou souvislost s posuzováním zdravotního stavu žalobce. Posudek PK MPSV vyhodnotil žalovaný jako úplný a přesvědčivý.

[15] Ze **znaleckého posudku** MUDr. V. L. ze dne 6. 6. 2017 soud zjistil, že znalec provedl vlastní vyšetření žalobce dne 11. 4. 2017, které popsal. Znalec dále podrobně popsal zdravotní stav žalobce, vč. udávané imobility poslední roky, úplné inkontinence dle nálezů neurologa ze srpna 2016. Z posudkového hlediska znalec vyjádřil závěr, že stav žalobce naplňuje posudková kritéria pro přiznání příspěvku.

[16] Podle znalce není medicínsky možné, aby se žalobce pohyboval bez kompenzačních pomůcek či pomoci druhé osoby. Znalec vypracoval znalecký posudek již ve věci sp. zn. 73 Ad 28/2013 ke stupni závislosti. Zjištění sociálních pracovníků označil znalec za dubiozní. Muselo se jednat o jinou osobu anebo šlo o účelové konstatování. I v posudku PK MPSV v dané věci vyplývá z citovaných lékařských zpráv závěr, ke kterému dospěl znalec. Proto posudek PK MPSV považuje za posudkový omyl. Není zřejmé, z jakého důvodu není v souladu závěr PK MPSV se zjištěními doloženými zdravotnickou dokumentací. Rovněž v rozhodnutí o odvolání je konstatováno u žalobce prokázané těžké distální postižení periferních motorických i senzitivních nervů, těžká akroparéza horních i dolních končetin s těžkým funkčním omezením, není schopen chůze, trpí závažným neurologickým onemocněním a na druhou stranu je konstatováno, že nebyly objektivně prokázány funkční ztráty končetin a že nejde o zdravotní postižení vyjmenované zákonem č. 329/2011 Sb. Podle znalce žalobce splňuje kritéria postižení uvedeného v části I bodu 4 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., podle kterého podmínkou nároku na příspěvek jsou těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy. Funkčním celkem se rozumí pánev, trup, končetina. Zdravotní stav žalobce je trvalý a uvedené postižení bylo přítomno i v době podání žádosti o příspěvek.

[17] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[18] Podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.*

[19] Podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*

[20] Žalobce se domáhal uznání toho, že splňuje podmínky podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 4 písm. a), podle kterého *za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l).*

[21] Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 1 písm. g) *se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považují těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina.*

[22] Při rozhodování nároku na příspěvek na pořízení motorového vozidla je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek, který prokazuje či vylučuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009 – 59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009 – 104). Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 – 53, *stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti [...] povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“* Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“). Posudková komise

se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Ads 77/2013 – 22).

[23] Žalovaný odvolání žalobce zamítl s odůvodněním, že žalobce nesplňuje podmínky nároku na poskytnutí příspěvku, tedy že v případě žalobce nebyla zjištěna těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, jak se toho žalobce domáhal. Onemocnění žalobce, která jsou popsána v jeho zdravotnické dokumentaci, podle posudkové komise a žalovaného uvedeným kritériím neodpovídají.

[24] Na druhé straně zde byl ve správním řízení posudek OSSZ, který vycházel ze zjištění úřadu práce, popsaných v úředním záznamu, podle kterého viděly pracovnice úřadu práce žalobce pohybovat se bez pomůcek. Přitom k těmto skutečnostem neprovedl úřad práce žádný výslech svědka anebo jiný relevantní důkaz.

[25] V soudním řízení správním byl proveden důkaz znaleckým posudkem, podle kterého žalobce splňuje podmínku bodu 1 písm. g) části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Podle znalce ze zdravotnické dokumentace žalobce vyplývá zvláště těžká porucha pohyblivosti na základě závažného postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí; funkčním celkem se rozumí hrudník, páteř, pánev, končetina.

[26] S ohledem na požadavek důkladného zkoumání přesvědčivosti a úplnosti podkladových posudků dospěl soud k následujícím závěrům.

[27] Posudek PK MPSV a posudek znalce se shodnou v tom, že žalobce trpí zejména hereditární senzomotorickou neuropatií I. typu (Charcot-Marie-Tooth), prokázanou EMG. Podle posudkové komise trpí žalobce těžkou akroparézou horních i dolních končetin. Podle znalce jde o těžké progresivní kvadraparetické postižení (ochrnutí končetin). Podle znalce se onemocnění projevilo ve věku 5 let a v 90. letech 20. století žalobce prodělal několik korekčních operací dolních končetin, kde je nález výraznější. Znalec ochrnutí jednotlivých končetin podrobně popsal. Znalec označil posouzení PK MPSV jako posudkový omyl a uvedl, že není medicínsky možné, aby se žalobce pohyboval bez pomůcek. Oproti tomu se podle úředního záznamu úřadu práce pohyboval žalobce v roce 2016 zcela bez pomůcek.

[28] Posudková komise i znalec se ve svém hodnocení ztotožňují i ve výčtu dalších nemocí žalobce. Neshodnou se v tíži zdravotního postižení žalobce. Posudková komise podtrhuje, že se u žalobce nejedná o ztráty končetin ani jejich opěrných funkcí a ani o zvláště těžkou poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí. Znalec poukazuje na svůj předchozí posudek k závislosti žalobce s tím, že v roce 2014 posuzoval stav žalobce jako odpovídající třetímu stupni závislosti, nyní jde již o čtvrtý stupeň. Dále znalec zdůrazňuje, že žalobce již v roce 2014 byl imobilní, jak se podává rovněž ze zdravotnické dokumentace. Podle znalce se u žalobce jedná o závažné postižení tří celků pohybového ústrojí (hrudník, páteř, končetina, pánev). Stav žalobce rovněž odpovídá písm. g) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. – funkční ztráta

obou končetin se ztrátou opěrné funkce. Znalec poukázal na to, že shora popsany stav žalobce a jeho imobilita jsou slovně vyjmenovány ve výčtu diagnóz a popisu zdravotního stavu žalobce v posudku PK MPSV i rozhodnutí žalovaného. Posudkový závěr však neodpovídá zjištěnému zdravotnímu stavu.

[29] Pokud správní orgány hodlají užít jako podkladu rozhodnutí důkaz o tom, že se žalobce pohybuje bez invalidního vozíku i bez opory francouzských holí, je třeba tento důkaz provést v souladu se správním řádem a doplnit stávající dokazování, zejména výsledkem očitých svědků (zaměstnanců úřadu práce nebo jiných svědků, nájemce apod., příp. tyto skutečnosti osvědčit jinými důkazy jako je videozáznam apod.).

[30] V daném případě měl úřad práce k dispozici dvě posouzení lékařem OSSZ, která byla protikladná. Rozpory v dokazování úřad práce neodstranil. Ani posudek PK MPSV, ani napadené rozhodnutí žalovaného se s rozdílným posouzením OSSZ řádně nevypořádaly.

[31] Soud uzavírá, že provedl dokazování o zdravotním stavu žalobce správním spisem, zahrnujícím posudky o zdravotním stavu žalobce vypracované ve správním řízení. V průběhu soudního řízení žalobce doložil znalecký posudek, který soud provedl při jednání jako důkaz. Stojí tu tak vzájemně si odporující důkazy. Sporná zůstává otázka, zda žalobce naplňuje kritéria písm. g) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., příp. písm. e) téhož ustanovení. Protože jde o otázku odbornou, lékařskou, nemůže si o ní učinit soud úsudek sám, stejně jako žalovaný. K vyřešení této otázky je třeba dalšího dokazování. Soudní řízení správní ovládá princip subsidiarity, podle kterého soud nezasahuje nad nutnou míru do činnosti správních orgánů a jejich činnost zásadně nenahrazuje. Ostatně, součástí soudu nejsou odborní lékaři, kteří by například zasedali jakožto členové senátu a podíleli se na rozhodnutí soudu. Naopak, správní orgány mají k dispozici odborné lékaře – žalovaný může požádat o posouzení posudkové komise; úřad práce může požádat o posouzení OSSZ.

[32] Proto soud nedoplňoval dokazování dalším doplňujícím nebo revizním posudkem znalce či ústavu, a to také proto, aby také nezvyšoval náklady řízení účastníkům řízení.

[33] Vzhledem k výše uvedenému, zejména s přihlédnutím k citaci z posudků PK MPSV a znalce, soud dospěl k závěru, že po provedeném dokazování nebyla objasněna aplikace písm. g) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. na případ žalobce a je třeba dalšího odůvodnění rozhodnutí a případně dalšího dokazování dle úvahy žalovaného. Přitom je třeba, aby žalovaný vzal v potaz důkaz provedený soudem - znalecký posudek MUDr. V. L. - a s jeho závěry se řádně vypořádal a dále aby provedl řádně dokazování ohledně pohybu žalobce bez opěrných pomůcek (zejména v roce 2016). Případně dle svého uvážení může žalovaný obstarat doplňující, srovnávací či revizní posudek stejného nebo jiného posudkového lékaře či ústavu.

[34] Protože nebylo provedeno osobní vyšetření žalobce posudkovou komisí, žalovaný či posudková komise zváží, zda je ho v dané věci třeba. Právě osobní vyšetření posuzované osoby ve správním řízení je způsobilé vyvrátit dosavadní pochybnosti o zdravotním stavu a případné její námitky podávané v průběhu správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014 – 25). Znalec provedl vyšetření žalobce osobně dne 11. 4. 2017. Žalovaný jej v dalším řízení vezme plně v potaz, příp. dle své úvahy může vyžádat další vyšetření žalobce.

[35] Na závěr zdejší soud poukazuje na to, že v oblasti sociální ochrany je zapotřebí postupovat důkladně, a to platí zejména, jsou-li mezi jednotlivými posouzeními rozpory, posuzovaná osoba vůči posouzení setrvale vyslovuje námitky a posudky nejsou jednoznačné, přesvědčivé a úplné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Ads 262/2015 - 34). Při posuzování nároku na průkaz osoby zdravotně postižené se musí správní orgány vypořádat se všemi podklady a argumenty zjištěnými ve správním řízení, včetně rozporů v lékařských zprávách či rozporů mezi lékařskými zprávami či posudky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014 – 25).

[36] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve sporu v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost nahradit znalečné, které žalobce doložil daňovým dokladem č. 27/17 ze dne 6. 6. 2017.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc dne 23. 8. 2017

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Š. H.